ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 1997 *

Στην υπόθεση C-150/95,

Πορτογαλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή João Mota de Campos, υπό την ιδιότητά του ως δικηγόρου, και τον Luis Fernandes, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Γενικής Διευθύνσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Πορτογαλίας, 33, allée Scheffer,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους António Caeiro και Gérard Rozet, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζομένης από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τους Jan-Peter Hix και Paulo Borges, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 307/95 της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 1995, για τον καθορισμό των τελικών διορθωμένων περιφερειακών ποσών αναφοράς για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1994/95 (ΕΕ L 36, σ. 2), κατά το μέρος που μειώνει κατά 20 % τα τελικά περιφερειακά ποσά αναφοράς για τους ηλιανθόσπορους που παράγονται στην Πορτογαλία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Ragnemalm, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή) και G. Hirsch, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 25ης Φεβρουαρίου 1997,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Απριλίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Μαΐου 1995, η Πορτογαλική Δημοκρατία ζήτησε δυνάμει του άρθρου 173, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 307/95 της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 1995, για τον καθορισμό των τελικών διορ-

θωμένων περιφερειακών ποσών αναφοράς για τους παραγωγούς σπόρων σόγιας, κραμβόσπορων, γογγυλόσπορων και ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1994/95 (ΕΕ L 36, σ. 2, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθότι μειώνει κατά 20 % τα τελικά περιφερειακά ποσά αναφοράς και, επομένως, τις αντισταθμιστικές πληρωμές για τους παραγωγούς ηλιανθόσπορων που παράγονται στην Πορτογαλία.

2 Η επίμαχη μείωση επιβλήθηκε λόγω του ότι, όπως προκύπτει από το παράρτημα I, σημείο II, παράγραφος 1, του προσβαλλομένου κανονισμού, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι κατά την περίοδο εμπορίας 1994/95 σημειώθηκε υπέρβαση κατά 20 % της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως που είχε καθοριστεί για την παραγωγή ηλιανθόσπορων στην Πορτογαλία.

3 Η καθορισμένη για την Πορτογαλία μεγίστη εγγυημένη έκταση, για την οποία γίνεται λόγος στο παράρτημα I του προσβαλλομένου κανονισμού, αποτελεί απόρροια, αφενός, της Πράξεως για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23, στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως) και, αφετέρου, της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στο πλαίσιο της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ) και εγκρίθηκε με την απόφαση 93/355/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, για τη σύναψη κοινής δηλώσεως προθέσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με ορισμένους ελαιούχους σπόρους στο πλαίσιο της ΓΣΔΕ (ΕΕ L 147, σ. 25, στο εξής: συμφωνία του Blair House).

4 Η Πράξη Προσχωρήσεως προβλέπει μεταβατικά μέτρα σχετικά με την εφαρμογή στην Πορτογαλία του συστήματος στηρίξεως των κοινοτικών παραγωγών ελαιούχων σπόρων. Τότε, το σύστημα αυτό βασιζόταν στον καθορισμό μεγίστων ποσοτήτων επιλεξίμων για ενίσχυση, οι οποίες ήταν γνωστές ως «μέγιστες εγγυημένες ποσότητες». Λαμβανομένης υπόψη της ιδιαίτερης σημασίας της καλλιέργειας ηλιάνθου στην Πορτογαλία, η Πράξη Προσχωρήσεως καθόρισε, μεταξύ άλλων, ειδικά κατώφλια εγγυήσεως για τους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων.

5 Έτσι, το άρθρο 294 της Πράξεως Προσχωρήσεως ορίζει:

«Κατά τις περιόδους εμπορίας 1986/87 μέχρι 1994/95, ορίζονται ειδικά κατώφλια εγγύησης για τους κραμβόσπορους και γογγυλόσπορους καθώς και τους ηλιόσπορους που παράγονται στην Πορτογαλία.

Για την περίοδο εμπορίας 1986/87 τα κατώφλια αυτά ορίζονται σε:

— 1 000 τόνους για τους κραμβόσπορους και γογγυλόσπορους,

— 48 000 τόνους για τους ηλιόσπορους.

Κατά τις επόμενες περιόδους εμπορίας, τα ειδικά κατώφλια εγγύησης ορίζονται με κριτήρια παρόμοια προς τα κριτήρια στα οποία βασίζεται ο καθορισμός των κατωφλίων εγγύησης στην Κοινότητα στην παρούσα της σύνθεση.

Σε περίπτωση υπέρβασης ενός ειδικού κατωφλίου εγγύησης, οι ποινές συνυπευθυνότητας εφαρμόζονται με τρόπο ανάλογο προς τον τρόπο που εφαρμόζεται στην Κοινότητα στην παρούσα της σύνθεση και με το ίδιο ανώτατο όριο.»

6 Κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής, τα καθορισμένα για τους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων κατώφλια αυξήθηκαν μέχρι τους 90 000 τόνους για τις περιόδους εμπορίας 1990/91 και 1991/92.

7 Στη συνέχεια, στο πλαίσιο της αναμορφώσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1765/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση καθεστώτος στηρίξεως των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών (ΕΕ L 181, σ. 12), τα κατώφλια εγγυήσεως καθορίστηκαν σε σχέση όχι πλέον με ποσότητες, αλλά με εκτάσεις.

8 Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1765/92, οι εν λόγω παραγωγοί μπορούν να ζητήσουν αντισταθμιστική πληρωμή, η οποία καθορίζεται ανά εκτάριο και περιοχή και χορηγείται για τις εκτάσεις που διατίθενται για αροτραίες καλλιέργειες ή για παύση της καλλιέργειας σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 1765/92, αρκεί οι εκτάσεις αυτές να μην υπερβαίνουν μια περιφερειακή βασική έκταση. Η περιφερειακή βασική έκταση για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Πορτογαλία καθορίστηκε σε 122 000 εκτάρια.

9 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, η αντισταθμιστική πληρωμή καταβάλλεται κατά δύο διαφορετικούς τρόπους: στο πλαίσιο ενός γενικού συστήματος στο οποίο έχουν πρόσβαση όλοι οι παραγωγοί ή στο πλαίσιο ενός απλουστευμένου συστήματος στο οποίο έχουν πρόσβαση οι μικροπαραγωγοί. Οι παραγωγοί που ζητούν αντισταθμιστική πληρωμή στο πλαίσιο του γενικού συστήματος υποχρεούνται να παύσουν την καλλιέργεια μέρους των γαιών της εκμεταλλεύσεώς τους έναντι αντισταθμίσεως.

10 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 6, του κανονισμού 1765/92, όταν το άθροισμα των ατομικών εκτάσεων για τις οποίες ζητείται ενίσχυση υπερβαίνει την περιφερειακή βασική έκταση, η επιλέξιμη έκταση ανά παραγωγό μειώνεται αναλόγως κατά την διάρκεια της ίδιας περιόδου εμπορίας. Επί πλέον, κατά την επόμενη περίοδο εμπορίας, οι παραγωγοί που επωφελούνται του γενικού συστήματος οφείλουν να προχωρήσουν, χωρίς καμία αντιστάθμιση, σε έκτακτη παύση της καλλιέργειας γαιών, της οποίας παύσεως το ποσοστό πρέπει να ισούται με το ποσοστό υπερβάσεως της περιφερειακής βασικής εκτάσεως.

11 Το μέτρο αυτό διακρίνεται της γενικής υποχρεώσεως παύσεως της καλλιέργειας γαιών, για την οποία υποχρέωση οι παραγωγοί εκτός των μικροπαραγωγών λαμβάνουν αντιστάθμιση. Δυνάμει του άρθρου 7, η υποχρέωση παύσεως της καλλιέργειας γαιών ισχύει για κάθε παραγωγό που ζητεί αντισταθμιστική πληρωμή κατ' εφαρμογήν του γενικού συστήματος. Αρχής γενομένης με τις σπορές για την περίοδο εμπορίας 1993/94, το ποσοστό παύσεως της καλλιέργειας γαιών καθορίστηκε σε 15 %, η δε παύση της καλλιέργειας πρέπει να γίνεται εκ περιτροπής.

12 Τέλος, το άρθρο 5 του κανονισμού 1765/92 καθορίζει λεπτομερώς τη μέθοδο υπολογισμού της αντισταθμιστικής πληρωμής. Συναφώς, καθιερώνεται ειδικό σύστημα για την Ισπανία και την Πορτογαλία. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, ορίζει:

«Όσον αφορά την Ισπανία και την Πορτογαλία, η διαίρεση του εδάφους αυτών των χωρών σε περιοχές θα έχει αφετηρία ένα εθνικό προβλεπόμενο ποσό αναφοράς για τους παραγωγούς ηλιανθόσπορων. Για την Πορτογαλία το ποσό καθορίζεται σε 272 ECU ανά εκτάριο (...).

Μέχρι το τέλος της περιόδου εμπορίας 1994/95, η αντισταθμιστική πληρωμή για μη επαγγελματίες παραγωγούς ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και Πορτογαλία καθορίζεται από την Επιτροπή κατά τρόπο που να αποφεύγεται κάθε στρέβλωση που θα μπορούσε να προκύψει από μεταβατικές ρυθμίσεις για τους παραγωγούς ηλιανθόσπορων σε αυτές τις χώρες.»

13 Η συμφωνία του Blair House συνήφθη αφότου μια ειδική ομάδα που συγκροτήθηκε στο πλαίσιο της ΓΣΔΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κοινοτικό καθεστώς στηρίξεως των ελαιούχων σπόρων είχε ως συνέπεια να μειωθεί η αξία των δασμολογικών παραχωρήσεων στις οποίες η Κοινότητα προέβη το 1962 προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

14 Το σημείο 4 της συμφωνίας του Blair House ορίζει:

«Η Κοινότητα καθιερώνει μια χωριστή βασική έκταση για τους παραγωγούς που επωφελούνται από το σύστημα πληρωμών για τα σιτηρά οι οποίες αφορούν την καλλιέργεια συγκεκριμένων ελαιούχων σπόρων. Το σύστημα πρέπει να τηρεί τις ακόλουθες αρχές:

— θα εφαρμοστεί σταδιακώς, όσον αφορά τις καλλιέργειες που θα φυτευθούν για συγκομιδή κατά το 1994 και τα επόμενα έτη,

— σύμφωνα με τις συνθήκες προσχώρησης, η πλήρης εφαρμογή για την Ισπανία και την Πορτογαλία θα αρχίσει το 1995/96.»

15 Στο σημείο 5, η χωριστή βασική έκταση ορίζεται ως εξής:

«— ορίζεται μια κοινοτική βασική έκταση ελαιούχων σπόρων για την οποία θα διενεργούνται πληρωμές για τα σιτηρά οι οποίες αφορούν την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων (τα στοιχεία για την Κοινότητα των Δώδεκα παρατίθενται στο παράρτημα),

— για κάθε συγκεκριμένο έτος εμπορίας η εφαρμοστέα βασική έκταση ελαιούχων σπόρων για την Κοινότητα των Δώδεκα θα μειώνεται ώστε να αντικατοπτρίζει τον ετήσιο ρυθμό παύσης αροτραίων καλλιεργειών που καθορίζεται από το Συμβούλιο. Η μείωση, ωστόσο, καμία χρονιά δεν πρέπει να είναι κάτω του 10 % της βασικής έκτασης.»

16 Κατά το σημείο 6 της συμφωνίας του Blair House, οι ειδικές πληρωμές για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων υποβάλλονται σε συμπληρωματική ρύθμιση σε σχέση με αυτήν του άρθρου 2, παράγραφοι 5 και 6, του κανονισμού 1765/92. Συγκεκριμένα, στο σημείο αυτό ορίζεται:

«(...)

— για κάθε ποσοστιαία μονάδα κατά την οποία η φυτευμένη έκταση που απολαύει των ανωτέρω πληρωμών υπερβαίνει την κοινοτική βασική έκταση ελαιούχων σπόρων (μειωμένη σύμφωνα με το σημείο 5), οι αντισταθμιστικές πληρωμές προς τους οικείους παραγωγούς ελαιούχων σπόρων θα μειώνονται κατά 1 %,

— κάθε μείωση των αντισταθμιστικών πληρωμών που εφαρμόζεται σε φυτευμένη έκταση που υπερβαίνει τη χωριστή βασική έκταση πρέπει να εφαρμόζεται κατά την ίδια περίοδο εμπορίας,

— επιπροσθέτως, η ποσοστιαία μείωση της αναπροσαρμοσμένης αντισταθμιστικής πληρωμής θα μεταφέρεται και στην επόμενη περίοδο εμπορίας,

— ωστόσο, σε οποιοδήποτε έτος κατά το οποίο δεν απαιτείται μείωση της αντισταθμιστικής πληρωμής, όταν δηλαδή η φυτευμένη έκταση δεν υπερβαίνει τη χωριστή βασική (μετά τη μείωση την προβλεπόμενη στο σημείο 5), η αντισταθμιστική πληρωμή γι' αυτό το έτος μπορεί να επανέλθει στο επίπεδο του βασικού ποσού αναφοράς,

— οι μετέπειτα αναπροσαρμογές της αντισταθμιστικής πληρωμής διενεργούνται ως εξής.»

17 Το παράρτημα της συμφωνίας του Blair House καθορίζει, για την περίοδο εμπορίας 1995/96, μία μόνο βασική έκταση 5 128 000 εκταρίων για τους ελαιούχους σπόρους στο σύνολο της Κοινότητας. Αντιθέτως, για την περίοδο εμπορίας 1994/95, καθορίστηκαν στο παράρτημα αυτό βασικές εκτάσεις χωριστά για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Ισπανία (1 411 000 εκτάρια), για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Πορτογαλία (122 000 εκτάρια) και για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων στην Κοινότητα των Δώδεκα εκτός από την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και την Πορτογαλία (3 966 000 εκτάρια). Η πρώτη υποσημείωση στο τέλος του παραρτήματος αναφέρει ότι οι αριθμοί αυτοί πρέπει να μειωθούν για να ληφθεί υπόψη ο ετήσιος ρυθμός παύσεως της καλλιέργειας γαιών αροτραίων καλλιεργειών.

18 Η συμφωνία του Blair House τέθηκε σε εφαρμογή στην κοινοτική έννομη τάξη με τον κανονισμό (ΕΚ) 232/94 του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 1994, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 1765/92 (ΕΕ L 30, σ. 7). Βάσει του κανονισμού αυτού, στο άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1765/92 προστέθηκαν τα ακόλουθα χωρία:

«ε) από την περίοδο εμπορίας 1994/95, καθορίζονται μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις (ΜΕΕ) για τις ειδικές πληρωμές για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων. Οι εν λόγω εκτάσεις ισοδυναμούν σε μέγεθος με τις εκτάσεις γης που ορίζονται στο παράρτημα IV, μειωμένες κατά το ποσοστό της παύσης της καλλιέργειας γαιών με σύστημα εναλλαγής που εφαρμόζεται για αυτή την περίοδο εμπορίας, ή κατά 10%, εάν το ποσοστό αυτό είναι κατώτερο του 10%. Εάν, μετά από την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 6, πρώτη περίπτωση, σημειωθεί υπέρβαση αυτών των μέγιστων εγγυημένων εκτάσεων, η Επιτροπή μειώνει τα τελικά περιφερειακά ποσά αναφοράς για τους σπόρους σύμφωνα με τις διατάξεις των στοιχείων στ' και ζ'·

στ) εάν η έκταση των ελαιούχων σπόρων που έχει ήδη καθοριστεί ως επιλέξιμη για αντισταθμιστικές πληρωμές καθ' οιανδήποτε περίοδο υπερβεί τις μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις, η Επιτροπή μειώνει, κατά 1% για κάθε ποσοστιαία μονάδα υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης, τα σχετικά τελικά περιφερειακά ποσά αναφοράς για το έτος αυτό. Με ισχύ από την περίοδο εμπορίας 1994/95, σε περίπτωση που σημειωθεί υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης κατά περισσότερο από ένα ποσοστιαίο όριο, εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες. Μέχρι το ποσοστιαίο όριο, η μείωση των περιφερειακών ποσών αναφοράς είναι ενιαία σε όλα τα κράτη μέλη. Πέραν του ποσοστιαίου ορίου, πραγματοποιούνται κατάλληλες πρόσθετες μειώσεις σε εκείνα τα κράτη μέλη τα οποία έχουν υπερβεί τις περιλαμβανόμενες στο παράρτημα V εθνικές εκτάσεις αναφοράς, μειωμένες κατά το ποσοστό που αναφέρεται στο στοιχείο ε'. Η Επιτροπή καθορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ, το μέγεθος και την κατανομή των κατάλληλων μειώσεων που πρέπει να εφαρμοστούν και, ειδικότερα, εξασφαλίζει ότι η σταθμισμένη μέση μείωση για την Κοινότητα στο σύνολό της ισούται με το ποσοστό υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης·

ζ) το ποσοστιαίο όριο που προβλέπεται στο στοιχείο στ' ανέρχεται σε 0% (...).»

19 Το παράρτημα IV του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, έχει ως εξής:

Εκτάσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό των μεγίστων εγγυημένων εκτάσεων ελαιούχων σπόρων

Κράτος μέλος/έκταση με ελαιούχους σπόρους σε εκτάρια	1994/95	1995/96 και εξής
Ισπανία/ηλιανθόσπορος	1 411 000	—
Πορτογαλία/ηλιανθόσπορος	122 000	—
ΕΚ 12/άλλα	3 966 000	—
Σύνολο	—	5 128 000

Στο παράρτημα αυτό επαναλαμβάνονται οι αριθμοί του παραρτήματος της συμφωνίας του Blair House και καθορίζεται επίσης σε 122 000 εκτάρια η εν

λόγω έκταση για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Πορτογαλία για την περίοδο εμπορίας 1994/95.

20 Τέλος, το παράρτημα V του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εθνικές εκτάσεις αναφοράς», καθορίζει σε 122 000 εκτάρια την εθνική έκταση αναφοράς για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Πορτογαλία για την περίοδο εμπορίας 1994/95.

21 Όπως προκύπτει από το παράρτημα I, σημείο II, παράγραφος 1, του προσβαλλομένου κανονισμού, μετά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 6, του κανονισμού 1765/92 έγινε φανερό ότι οι εκτάσεις για τις οποίες είχαν γίνει ειδικές πληρωμές υπέρ των καλλιεργειών ελαιούχων σπόρων υπερέβαιναν τις μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις κατά τα εξής ποσοστά:

— Κοινότητα των Δώδεκα: άλλες καλλιέργειες εκτός από την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και την Πορτογαλία: 9 %

— Ισπανία, ηλιανθόσποροι: 4 %

— Πορτογαλία, ηλιανθόσποροι: 20 %.

22 Για τον λόγο αυτόν, όπως προκύπτει και από το παράρτημα I, σημείο II, παράγραφος 2, του προσβαλλομένου κανονισμού, η Επιτροπή μείωσε κατά 4 % στην Ισπανία και κατά 20 % στην Πορτογαλία τα τελικά περιφερειακά ποσά αναφοράς για τους παραγωγούς ηλιανθόσπορων. Επίσης, η Επιτροπή μείωσε κατά 9 % τη στήριξη προς τους παραγωγούς ελαιούχων σπόρων στην Κοινότητα των Δώδεκα, εκτός από τους παραγωγούς ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και την Πορτογαλία. Συγχρόνως όμως, με την παράγραφο 3 της ίδιας

διατάξεως μετέφερε προσωρινώς στην εθνική έκταση αναφοράς της Ισπανίας και της Ιρλανδίας μέρος των γαιών που δεν χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως της σχετικής με την παραγωγή στην Κοινότητα των Δώδεκα εκτός από την παραγωγή ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και την Πορτογαλία, προκειμένου να μειώσει τη συμβολή της Ισπανίας και της Ιρλανδίας στη συνολική υπέρβαση της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως. Οι Ισπανοί και Πορτογάλοι παραγωγοί ηλιανθόσπορων δεν ωφελήθηκαν από την πιο πάνω αντιστάθμιση των γαιών που δεν χρησιμοποιήθηκαν στα άλλα κράτη μέλη.

23 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Πορτογαλική Κυβέρνηση διατείνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει τον κανονισμό 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, καθότι, πρώτον, ο υπολογισμός της υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως που χορηγήθηκε στους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1994/95 είναι εσφαλμένος και, δεύτερον, κακώς αποκλείει την πορτογαλική καλλιέργεια ηλιανθόσπορων από την αντιστάθμιση για την υπέρβαση των εθνικών εκτάσεων αναφοράς μέσω μεταφοράς των γαιών που δεν χρησιμοποιήθηκαν στα άλλα κράτη μέλη. Επί πλέον, για την περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιορίζεται να θέσει σε εφαρμογή τις διατάξεις των κανονισμών 1765/92 και 232/94, η Πορτογαλική Κυβέρνηση, στηριζόμενη στο άρθρο 184 της Συνθήκης ΕΚ, προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας των δύο τελευταίων κανονισμών.

Επί του υπολογισμού της υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως

24 Η Πορτογαλική Δημοκρατία ισχυρίζεται, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν τήρησε, με τον υπολογισμό της υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως που χορηγήθηκε στους Πορτογάλους καλλιεργητές ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1994/95, το ειδικό καθεστώς το οποίο, βάσει της Πράξεως Προσχωρήσεως και της συμφωνίας του Blair House, προβλέφθηκε για την Πορτογαλία με τον κανονισμό 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94. Κατά την Πορτογαλική Δημοκρατία, ο υπολογισμός αυτός περιέχει τρία σφάλματα.

Ως προς τη μείωση της εκτάσεως που χορηγήθηκε στην Πορτογαλία

25 Κατά την Πορτογαλική Κυβέρνηση, το πρώτο σφάλμα υπολογισμού που περιέχει ο προσβαλλόμενος κανονισμός έγκειται στο γεγονός ότι, για να εκτιμηθεί η ενδεχόμενη υπέρβαση της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως, η καθορισμένη στο παράρτημα IV του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, έκταση 122 000 εκταρίων μειώθηκε κατά 15 %, σε αντιστοιχία με το προβλεπόμενο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, δεύτερη φράση, του κανονισμού 1765/92 ποσοστό παύσεως της καλλιέργειας γαιών. Όμως, κατά την Πορτογαλική Κυβέρνηση, η παύση της καλλιέργειας γαιών δεν αφορούσε την έκταση των 122 000 εκταρίων.

26 Η Πορτογαλική Κυβέρνηση υπενθυμίζει συναφώς ότι το ειδικό καθεστώς που καθιερώθηκε με την Πράξη Προσχωρήσεως, η οποία καθορίζει μεταξύ άλλων ειδικά κατώφλια εγγυήσεως, είχε σκοπό να εγγυηθεί μια κάποια ασφάλεια εισοδημάτων στους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων, ανεξαρτήτως των εξελίξεων που παρατηρούνταν στα άλλα κράτη μέλη. Κατά την Πορτογαλική Κυβέρνηση, το ειδικό αυτό καθεστώς έμεινε άθικτο μέχρι τη λήξη της μεταβατικής περιόδου κατά το τέλος της περιόδου εμπορίας 1994/95 και τηρήθηκε τόσο από τον κανονισμό 1765/92, ο οποίος εκδόθηκε στο πλαίσιο της αναμορφώσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, όσο και από τη συμφωνία του Blair House και, κατά τη θέση της σε εφαρμογή, από τον κανονισμό 232/94.

27 Η Πορτογαλική Κυβέρνηση διευκρινίζει συναφώς ότι το σημείο 4, δεύτερη περίπτωση, της συμφωνίας του Blair House ορίζει ότι, σύμφωνα με τις Συνθήκες προσχωρήσεως, η πλήρης εφαρμογή του συστήματος της χωριστής βασικής εκτάσεως θα αρχίσει στην Πορτογαλία μόλις το 1995/96. Επί πλέον, το παράρτημα IV του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, με το οποίο μεταφέρεται στο κοινοτικό δίκαιο το παράρτημα της συμφωνίας του Blair House, προβλέπει ειδικό καθεστώς για την Πορτογαλία μέχρι τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, καθότι καθορίζει για την περίοδο εμπορίας 1994/95 ιδία έκταση 122 000 εκταρίων για ηλιανθόσπορους. Τέλος, από το ίδιο παράρτημα προκύπτει ότι η μείωση του ποσοστού παύσεως της καλλιέργειας γαιών, η οποία μείωση προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του εν λόγω κανονισμού, με το οποίο μεταφέρεται στο κοινοτικό δίκαιο το σημείο 5, δεύτερη περίπτωση, της συμφωνίας του Blair House, αφορά μόνον την έκταση που εμφαίνεται στη στήλη που αντιστοιχεί στην «ΕΚ 12, άλλα», δηλαδή έκταση 3 966 000 εκταρίων, αποκλειομένης της ειδικής εκτάσεως των 122 000 εκταρίων που χορηγήθηκε στην Πορτογαλία μόνο για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων.

28 Εν προκειμένω, από το περιεχόμενο του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, προκύπτει σαφώς ότι η προβλεπομένη στην ανωτέρω διάταξη μείωση ισχύει και για την έκταση των 122 000 εκταρίων που χορηγήθηκε στην Πορτογαλία για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων. Συγκεκριμένα, κατά τη διάταξη αυτή, οι μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις ισούνται με τις εκτάσεις που αναφέρει το παράρτημα IV του ίδιου κανονισμού, μειωμένες κατά το ισχύον για την οικεία περίοδο εμπορίας ποσοστό παύσεως της καλλιέργειας γαιών εκ περιτροπής. Καμία εξαίρεση δεν εισάγεται συναφώς για την έκταση των 122 000 εκταρίων που εμφαίνεται στο παράρτημα IV για τους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων.

29 Εξάλλου, το αποτέλεσμα αυτό στοιχεί τόσο με το άρθρο 294 της Πράξεως Προσχωρήσεως όσο και με τη συμφωνία του Blair House. Το άρθρο 294 της Πράξεως Προσχωρήσεως καθορίζει μεν ειδικά κατώφλια εγγυήσεως, συγχρόνως όμως δεν αποκλείει τη μεταβολή των κατωφλίων αυτών, αρκεί η μεταβολή αυτή να γίνει «με κριτήρια παρόμοια προς τα κριτήρια στα οποία βασίζεται ο καθορισμός των κατωφλίων εγγύησης στην Κοινότητα στην παρούσα της σύνθεση». Επί πλέον, το περιεχόμενο του σημείου 5, δεύτερη περίπτωση, της συμφωνίας του Blair House, αν η διάταξη αυτή αναγνωσθεί σε συνδυασμό με τον τίτλο του παραρτήματος της συμφωνίας αυτής και την πρώτη υποσημείωση η οποία διευκρινίζει τον τίτλο αυτόν, δείχνει ότι η έκταση των 122 000 εκταρίων που χορηγήθηκε στην Πορτογαλία για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων για την περίοδο εμπορίας 1994/95 περιλαμβάνεται στις εκτάσεις που έπρεπε να μειωθούν αναλόγως του ποσοστού παύσεως της καλλιέργειας γαιών. Αντίθετα με όσα ισχυρίζεται η Πορτογαλική Κυβέρνηση, η ερμηνεία αυτή δεν συνεπάγεται ότι η συμφωνία του Blair House θα ετίθετο σε πλήρη εφαρμογή αρχής γενομένης την περίοδο εμπορίας 1994/95, καθότι μέχρι το τέλος της περιόδου αυτής οι Πορτογάλοι παραγωγοί ηλιανθόσπορων συνέχιζαν, σύμφωνα με το άρθρο 294 της Πράξεως Προσχωρήσεως, να επωφελούνται του ειδικού καθεστώτος που συνίστατο στον καθορισμό χωριστής εκτάσεως.

30 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως ότι η έκταση των 122 000 εκταρίων δεν έπρεπε να μειωθεί κατά 15 % προκειμένου να υπολογιστεί η μεγίστη εγγυημένη έκταση για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Πορτογαλία πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς τον συνυπολογισμό της εκτάσεως των μικροπαραγωγών στην καλλιεργούμενη στην Πορτογαλία έκταση

31 Κατά την Πορτογαλική Κυβέρνηση, το δεύτερο σφάλμα υπολογισμού που περιέχει ο προσβαλλόμενος κανονισμός απορρέει από το ότι, για να εκτιμηθεί η υπέρβαση της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως, η έκταση που έχει φυτευθεί από τους Πορτογάλους μικροπαραγωγούς περιελήφθη στη συνολική έκταση που καλλιεργείται στην Πορτογαλία.

32 Συναφώς, η Πορτογαλική Κυβέρνηση παραπέμπει στη διάκριση που γίνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού 1765/92 μεταξύ των μικροπαραγωγών, οι οποίοι υπάγονται στο απλουστευμένο σύστημα, και όλων των άλλων παραγωγών, οι οποίοι υπάγονται στο γενικό σύστημα που συνεπάγεται την υποχρέωση παύσεως της καλλιέργειας γαιών. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το άρθρο 8, παράγραφος 3, οι μικροπαραγωγοί που επωφελούνται του απλουστευμένου συστήματος απαλλάσσονται της υποχρεώσεως παύσεως της καλλιέργειας γαιών, αλλά λαμβάνουν, σε αντάλλαγμα της απαλλαγής αυτής, μικρότερη αντισταθμιστική πληρωμή. Κατά συνέπεια, η έκταση που καλλιεργείται από τους μικροπαραγωγούς δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά τον υπολογισμό της υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως.

33 Από το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, ο οποίος μετέφερε πιστά στο κοινοτικό δίκαιο τη συμφωνία του Blair House στο σημείο αυτό, προκύπτει ότι μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις, οι οποίες ισούνται με τις εκτάσεις που εμφαίνονται στο παράρτημα IV, μειωμένες κατά το ποσοστό παύσεως της καλλιέργειας γαιών ή κατά 10 % αν το ποσοστό αυτό είναι κατώτερο του 10 %, καθορίζονται «για τις ειδικές πληρωμές για την καλλιέργεια ελαιούχων σπόρων». Όμως, οι μικροπαραγωγοί που υπάγονται στο απλουστευμένο σύστημα λαμβάνουν την πιο πάνω πληρωμή, μολονότι αυτή έχει καθοριστεί σε διαφορετικό επίπεδο από εκείνη που καταβάλλεται στους άλλους παραγωγούς και μολονότι οι μικροπαραγωγοί δεν υπέχουν την υποχρέωση παύσεως της καλλιέργειας γαιών.

34 Επομένως, οι μικροπαραγωγοί που υπάγονται στο απλουστευμένο σύστημα υπόκεινται ωσαύτως στη ρύθμιση περί των μεγίστων εγγυημένων εκτάσεων. Συνεπώς, οι εκτάσεις που έχουν καλλιεργήσει μέσω των αντισταθμιστικών πληρωμών έπρεπε να περιληφθούν στη συνολικώς καλλιεργουμένη στην Πορ-

τογαλία έκταση, για να προσδιοριστεί το μέγεθος της υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως. Εξάλλου, όπως ορθώς τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 37 των προτάσεών του, αν τα πράγματα είχαν άλλως, θα μπορούσε να σημειωθεί υπέρβαση της εκτάσεως που προβλέπει η συμφωνία του Blair House, οπότε δεν θα επιτυγχανόταν ο σκοπός της συμφωνίας αυτής, ο οποίος συνίσταται στο να μειωθούν οι ενισχύσεις για τους ελαιούχους σπόρους εντός της Κοινότητας προκειμένου να αρθούν οι συνέπειες της μειώσεως της αξίας των δασμολογικών παραχωρήσεων που έχουν γίνει προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

35 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως ότι κακώς ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση της υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως η έκταση που καλλιεργείται από τους μικροπαραγωγούς πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς τη μείωση της εκτάσεως των μικροπαραγωγών

36 Κατά την Πορτογαλική Κυβέρνηση, το τρίτο σφάλμα υπολογισμού που περιέχει ο προσβαλλόμενος κανονισμός απορρέει από το ότι η κατά 15 % μείωση έγινε επί του συνόλου των 122 000 εκταρίων που χορηγήθηκαν στην Πορτογαλία για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων και, συνεπώς, και επί της εκτάσεως που καλλιεργείται από τους μικροπαραγωγούς, και τούτο παρά το ότι οι μικροπαραγωγοί απαλλάσσονταν, βάσει του κανονισμού 1765/92, από την υποχρέωση παύσεως της καλλιέργειας γαιών.

37 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η για τον καθορισμό των μεγίστων εγγυημένων εκτάσεων μείωση των εκτάσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, η οποία μείωση προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του ίδιου κανονισμού, δεν αντιπροσωπεύει υποχρέωση παύσεως της καλλιέργειας γαιών. Επομένως, η εξαίρεση από την υποχρέωση αυτή της οποίας τυγχάνουν βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 1765/92 οι μικροπαραγωγοί που υπάγονται στο απλουστευμένο σύστημα δεν ασκεί καμία επιρροή επί του υπολογισμού της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως για τους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων.

38 Επί πλέον, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 28 της παρούσας αποφάσεως, από το περιεχόμενο του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, προκύπτει σαφώς ότι οι μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις ισούνται με τις εκτάσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV του ίδιου κανονισμού — 122 000 εκτάρια για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων στην Πορτογαλία —, μειωμένες κατά το ποσοστό παύσεως της καλλιέργειας γαιών εκ περιτροπής κατά την οικεία περίοδο εμπορίας. Όμως, η συμφωνία του Blair House δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ των εκτάσεων που καλλιεργούνται από τους μικροπαραγωγούς που υπάγονται στο απλουστευμένο σύστημα και των εκτάσεων που καλλιεργούνται από τους παραγωγούς που υπάγονται στο γενικό σύστημα.

39 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως ότι κακώς ελήφθη υπόψη κατά τον υπολογισμό της μειώσεως κατά 15 % του συνόλου των 122 000 εκταρίων που χορηγήθηκαν στην Πορτογαλία για την καλλιέργεια ηλιανθόσπορων η έκταση που καλλιεργείται από τους μικροπαραγωγούς.

Επί του αποκλεισμού της Πορτογαλίας από την αντιστάθμιση για την υπέρβαση της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως

40 Βάσει της τελευταίας φράσεως του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, η Επιτροπή καθορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 003/002, σ. 33), το μέγεθος και την κατανομή των μειώσεων των αντισταθμιστικών πληρωμών που πρέπει να γίνουν σε περίπτωση υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως, εξασφαλίζοντας ειδικότερα ότι η σταθμισμένη μέση μείωση για την Κοινότητα στο σύνολό της είναι ίση με το ποσοστό υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως.

41 Ο τρόπος κατά τον οποίο έγινε εν προκειμένω η κατανομή αυτή και η συλλογιστική που τον δικαιολογεί εξηγούνται στην τρίτη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού. Στη σκέψη αυτή εκτίθεται ότι αν, στο

πλαίσιο της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως που αφορά την παραγωγή εκτός από εκείνην των ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και την Πορτογαλία, τα κράτη μέλη παρουσιάσουν μεγάλο ποσοστό υπερβάσεως σε σχέση με πολύ μικρή εθνική έκταση αναφοράς και αν η υπέρβαση αυτή αντιπροσωπεύει λίγα εκτάρια, οι μειώσεις της χορηγητέας εντός των ανωτέρω κρατών μελών ενισχύσεως δεν πρέπει να είναι υπερβολικές. Σε μια τέτοια κατάσταση, μέρος των γαιών που δεν έχουν χορηγηθεί εντός του πλαισίου της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως μπορούσε να μεταφερθεί προσωρινώς στην εθνική έκταση αναφοράς αυτών των κρατών μελών, προκειμένου να μειωθεί η συμβολή τους στη συνολική υπέρβαση της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως.

42 Έτσι, ο προσβαλλόμενος κανονισμός μετέφερε, με το παράρτημά του I, σημείο II, παράγραφος 3, και για την παραγωγή εκτός από εκείνην των ηλιανθόσπορων στην Ισπανία και την Πορτογαλία, τις μη χρησιμοποιημένες γαίες στην εθνική έκταση αναφοράς της Ισπανίας και της Ιρλανδίας (καθώς και του Ηνωμένου Βασιλείου, προκειμένου να αποφευχθεί νέα μείωση της ενισχύσεως κατόπιν των μεταφορών προς την Ισπανία και την Ιρλανδία).

43 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Πορτογαλική Δημοκρατία προσάπτει στην Επιτροπή ότι με τον προσβαλλόμενο κανονισμό απέκλεισε την πορτογαλική καλλιέργεια ηλιανθόσπορων από την αντιστάθμιση για την υπέρβαση των εθνικών εκτάσεων αναφοράς που εμφαίνονται στο παράρτημα V του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, άπαξ μείωσε το ποσοστό παύσεως της καλλιέργειας γαιών μέσω μεταφοράς των γαιών που δεν χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως εντός των άλλων κρατών μελών.

44 Συνεπώς, κατά την Πορτογαλική Κυβέρνηση, ο προσβαλλόμενος κανονισμός όχι μόνο παραβαίνει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, αλλά και παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1765/92

45 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, αφήνει στην Επιτροπή τη φροντίδα να καθορίσει το μέγεθος και την κατανομή των μειώσεων των αντισταθμιστικών πληρωμών, υπό την προϋπόθεση ότι η σταθμισμένη μέση μείωση για την Κοινότητα στο σύνολό της είναι ίση με το ποσοστό υπερβάσεως της μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως.

46 Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το μεταβατικό καθεστώς που καθιερώνει το άρθρο 294 της Πράξεως Προσχωρήσεως, το παράρτημα της συμφωνίας του Blair House και το παράρτημα IV του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, προέβλεψαν για την περίοδο εμπορίας 1994/95 διαφοροποιημένο καθορισμό των μεγίστων εγγυημένων εκτάσεων αντιστοίχως για την Ισπανία (ηλιανθόσποροι), την Πορτογαλία (ηλιανθόσποροι) και την Κοινότητα (άλλα), η Επιτροπή μπορούσε να χρησιμοποιήσει μια μέθοδο αντισταθμίσεως, όπως αυτή που καθορίζεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, που εγγυάται ισότητα μεταξύ της σταθμισμένης μέσης μειώσεως για κάθε μία από τις τρεις αυτές κατηγορίες και του ποσοστού υπερβάσεως των αντιστοίχων μεγίστων εγγυημένων εκτάσεων.

47 Συνεπώς, το επιχείρημα που αφορά τη με το παράρτημα I, σημείο II, παράγραφος 3, του προσβαλλομένου κανονισμού παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94, πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

48 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι μια άνιση μεταχείριση των Πορτογάλων παραγωγών ηλιανθόσπορων έναντι των άλλων παραγωγών της Κοινότητας μπορεί να θεωρηθεί ως διάκριση μόνον αν όλοι οι παραγωγοί εντός της Κοινότητας βρίσκονται σε παρεμφερή κατάσταση. Όμως, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι Πορτογάλοι παραγωγοί ηλιανθόσπορων δεν βρίσκονταν σε παρεμφερή κατά-

σταση με τους άλλους παραγωγούς της Κοινότητας, καθότι συνέχιζαν να επωφελούνται, βάσει της Πράξεως Προσχωρήσεως, ενός ειδικού καθεστώτος το οποίο περιελάμβανε τον καθορισμό ειδικής μεγίστης εγγυημένης εκτάσεως.

49 Το μεταβατικό αυτό καθεστώς είχε σκοπό να εγγυηθεί στους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων μια κάποια ασφάλεια εισοδημάτων ανεξαρτήτως των εξελίξεων που παρατηρούνταν στα άλλα κράτη μέλη. Έτσι, ο καθορισμός ειδικού κατωφλίου εγγυήσεως κατέστησε δυνατό να αποφευχθεί, υπό το κράτος του προ της εκδόσεως του κανονισμού 1765/92 καθεστώτος, να έχουν οι υπερβάσεις της προβλεπομένης για την Κοινότητα μεγίστης εγγυημένης ποσότητας επίπτωση στο ποσό των ενισχύσεων που χορηγούνταν στους Πορτογάλους παραγωγούς ηλιανθόσπορων. Συγκεκριμένα, μείωση των ενισχύσεων αυτών θα μπορούσε να επιβληθεί μόνον αν η Πορτογαλική Δημοκρατία υπερέβαινε το δικό της κατώφλι εγγυήσεως. Αντιθέτως, το ποσό των ενισχύσεων που καταβάλλονταν στους άλλους κοινοτικούς παραγωγούς επηρεαζόταν κατ' αρχήν από την υπέρβαση της καθορισμένης για την Κοινότητα μεγίστης εγγυημένης ποσότητας, οπότε η υπερπαραγωγή στα άλλα κράτη μέλη είχε επίπτωση σε όλους τους παραγωγούς [άρθρο 1, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1454/86 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 1986, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 136/66 (ΕΕ L 133, σ. 8), και άρθρο 1, σημείο 8, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1915/87 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1987, περί τροποποιήσεως του κανονισμού 136/66 (ΕΕ L 183, σ. 7)].

50 Όπως ορθώς τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 59 των προτάσεών του, από τη στιγμή που καθιερώθηκε ο χωρισμός αυτός των κατωφλίων εγγυήσεως η Επιτροπή μπορούσε να τον διατηρήσει όχι μόνον όταν αποδεικνυόταν ευνοϊκός για την Πορτογαλική Δημοκρατία, αλλά και στις περιπτώσεις υπερβάσεως του ειδικού γι' αυτήν κατωφλίου εγγυήσεως. Επομένως, η Επιτροπή, στο πλαίσιο του μεταβατικού καθεστώτος, μπορούσε να περιορίσει τη μεταφορά των μη χρησιμοποιημένων γαιών σε κάθε μία από τις τρεις χωριστές βασικές εκτάσεις που καθορίστηκαν για την περίοδο εμπορίας 1994/95 στο παράρτημα V του κανονισμού 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94.

51 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι Πορτογάλοι παραγωγοί ηλιανθόσπορων δεν βρίσκονταν σε παρεμφερή κατάσταση με τους άλλους παραγωγούς εντός της Κοινότητας, οπότε ο αποκλεισμός τους από το σύστημα αντισταθμίσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δυσμενής διάκριση.

52 Όσον αφορά τη στηριζομένη στο άρθρο 184 της Συνθήκης ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, την οποία προέβαλε η Πορτογαλική Κυβέρνηση, αρκεί να επισημανθεί ότι από την εξέταση της νομιμότητας του προσβαλλομένου κανονισμού δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να συστήσει παράβαση της Πράξεως Προσχωρήσεως ή της συμφωνίας του Blair House από τον κανονισμό 1765/92, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 232/94.

53 Η προσφυγή απορρίπτεται.

Επί των δικαστικών εξόδων

54 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή υπέβαλε τέτοιο αίτημα και η Πορτογαλική Δημοκρατία ηττήθηκε, η Πορτογαλική Δημοκρατία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 4, πρώτο εδάφιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, το οποίο άσκησε παρέμβαση, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Ragnemalm Schintgen Mancini

Kapteyn Hirsch

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Οκτωβρίου 1997.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

H. Ragnemalm